



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. IV. Aliæ hæreticorum legiones declarant se inimicos sanctissimæ
Virginis, & omnes miserè pereunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

hanc impertitur cunctis mortali-
bus, ita tamen, ne illa privet sei-
psam: Nunquam majores pro-
merita est honores, nec grati ex-
hibitiones animi, quàm postquam
ingenti hoc nos locupletavit be-
neficio; unio Filii & Matris ater-
na erit; relatio utriusque nun-
quam finietur.

Interim vide, infelix Princeps,
quo tua te rapiat impietas; inva-
dere non metuis sinum ipsius Vir-
gineum; vi facta eruere vis ipsi
fructum ventris sui, ut, si poteris,
despicabilem ipsam reddas cun-
ctis mortalibus: senties tandem
fortitudinem brachij ipsius, tuâque
conformis erit pœna tuo Crimi-
ni; sulphureus ignis ad viscera
devorabit te, totum vivum com-
buri te videbis, intra quod quis-
quam eruere te poterit ex hoc in-

condio, cum portaturus sis illud
in medio tui ipsius: in vanum
invocabis misericordiam, quam
nunquam consequeris, sed dolo-
ris vehementiâ actus in rabiem
morieris.

O amantissime Deus! an igi-
tur non satis sit hoc ad percellen-
dum tremore omnes hæreses, to-
tàmque ipsum infernum, à quo
amissæ sunt in orbem? Tot pro-
strati jam inimici, an relinquunt ad-
huc alijs remeritatem, quâ op-
pugnare audeant Sanctissimam
Virginem? Ita, inferni rabies
erga illam nunquam exstinguetur,
hæresesque malitia durabit sem-
per. Nondum vidisti adhuc,
nisi aliquas tantum phalanges; sub-
listamus parum, & sequi conti-
nuabo ordine videbis alias.

* *
*

ARGUMENTUM.

*Alia Hereticorum Legiones declarant se inimi-
cos Sanctissima Virginis, & omnes miserè pereunt.*

ARTICULUS IV.

2. cor. II.
7. 19.

Bene observandum est, sem-
per futuras esse hæreses &
hereticos, cum S. Paulus
luculenter dicit, id necessarium
esse: *Oportet hæreses esse.* Sed
metuendum non est, ut eas unquam
damnum illatas Ecclesiæ, sed
potius hausturam ex iis magnas
utilitates; en tibi earum præcipuas,
quæ patent ad oculum.

Prima est, quod hæresis sit qui-
dam ventus, separans paleam à
bono frumento; quidem ignis
purgans aurum à suis sordibus,
cunctisque impunitatibus; antici-
patum Dei iudicium, dividens hæ-
dos ab agnis, & non nisi fideles
relinquens à dextris, ubi hos com-
plet benedictione, relegans ad
sinistram alios, ubi adhuc in hoc
mun-

Plures uti-
licates, quas
haurit Ec-
clesia ex
opugnatione
hære-
sum,

18. mundo feruntur anathemate Ecclesie: Et pro mundo altero pronuntiavit jam Deus in eas condemnationis sententiam: *Qui non credit, jam judicatus est.* Et hæc ratio est, quam magnus Apostolus allegat, postquam dixit, quod oporteat hæreses esse; ut & qui probati sunt, manifesti fiant in nobis. Nōne permagna toti Ecclesie sit utilitas, quod purgetur à veneno inficere volente Corpus ipsius?

Secunda utilitas, quam haurit ex hæresibus, est, quod hæc sint evidens argumentum perpetuæ ipsius fidei, & certitudo, ipsam nunquam ab hæc defecturam. Cum enim verum sit, semper hæreses esse futuras, verum igitur est, veram semper futuram fidem, quam ipsæ oppugnabunt; siquidem si veræ fidei se non opponerent, hæreses non essent: sic omnis multitudo innumera hæreticorum & hæresium sibi longissima serie succedentium, seque accumulantium, hæc fidem oppugnent Ecclesie, tantum abest, ut illam subvertant, vel paulisper debilitent, ut potius tam firmiter stabiliant ipsam, ut alia non requirere argumenta ad convincendum me de veritate meæ fidei, & invincibilis ipsius roboris, quam quod videam ipsam semper ab hæresibus oppugnatam. Sanctus Paulus, qui hanc fidem extruebat innixam fundamento Sancti Evangelij, certior me

reddit, semper hæreses futuras esse, quæ ipsam oppugnabunt; certos igitur sum, ipsum semper substituram, ut semper oppugnatur ab hæresibus.

Tertia utilitas, quam Ecclesia haurit ex persecutione hæresum, valde magna est & summè consideranda. Et est, quod ipsa evadat ex ijs semper fortior, semper sapientior, semperque omni ratione perfectior. Semper fortior, eo quod, cum semper assucta sit vincere, quid sit succumbere, omnino nesciat: semper sapientior, eo quod obstringatur se melius informare circa veritates fidei, ut defendat illam contra eos, à quibus oppugnatur, errores. Quanta, quamque egregia nobis extant volumina circa præcipua fidei mysteria, quæ elucubrata fortassis non fuissent, si hæreticorum malitia non excitasset Catholicorum Doctorum Zelum ad elucubrandum illa? Nescio, an haberemus admirandos Tractatus de Trinitate. Sancti Hilarij, & Sancti Augustini sine hæresi Arij; vel doctrinam tam sublimem plurium Patrum Ecclesie circa penitentiam Christianam, sine hæresi Novatianorum; vel declarationem tam perfectam circa veritatem Sanctissimæ Eucharistie absque hæresi Berengarij, Calvinij, Eutheri, aliorumque, qui Sancti sunt ipsos; Et dubio procul non haberemus tot, tamque egregia

opera ad gloriam Sanctissima Vir-
ginis in omnibus Ecclesie patribus
per cuncta secula, quæ indies ad-
huc multiplicantur, si non semper
fuisse oppugnata, sicut modò ad-
huc oppugnatur ab hæreticis. Ve-
rum igitur est, occasione hæresum
sapienterem evasisse Ecclesiam.

Evasis ipsa quoque Sanctior,
ed quòd non ignoraret, puritatem
morum sibi esse omninò necessa-
riam, ad conservandum purita-
tem suæ fidei; cum Scriptura Sacra
nobis dicat, fidem sine operibus
mortuam esse, & Hæretici con-
cludere soleant, quamvis ineptè,
fidem falsam esse, cujus sectato-
res depravatis sint moribus.

Ecclesia
semper pro-
fecta ex
persecutio-
nibus. qui-
bus afflicta
fuit ab hæ-
reticis.

Tandem evasis Ecclesia omni
ratione semper perfectior; sicut
enim arbor, quantò magis agita-
tur à ventis, tantò magis firma-
tur; sicut incus, quantò magis per-
cutitur, tantò magis iaduratur;
ita etiam, quantò majores Ecclesia
passa est ab hæreticis persecutio-
nes, tantò magis est roborata;
quantò frequentioribus Ecclesia
militans agitata est prælijs, tan-
tò pluribus & splendidioribus ad-
aucta & locupletata est triumphis:
siquidem hæresis oppugnare qui-
dem, sed expugnare nunquam
potest hanc domum sapientie, quæ
supra firmam ædificata est Petram.

Quid profuere tibi cuncta tua
vana molimina, quibus hucusque
es usa, ô infernalis malitia! ad
invenendam & omninò extin-

guendam, si potuisses, gloriam
Sanctissimæ Matris Dei? & quid
proderunt tibi ea omnia, quibus
modò adhuc uteris, ad opponen-
dum te pietati cunctorum vero-
rum fidelium ipsi devotorum? ni-
si quòd videbis clarius effulgere
ipsius gloriam, indies augeri magis
ipsius devotionem, & absque fine
multiplicari ipsius laudes ex parvâ
scintillâ, quam adversus ipsius ho-
norem dispergis in mundo, ab-
scendendo te ipsam præ pudore,
sicut ij faciunt, qui optimè norunt,
se malè facere, dicere tamen
non audent; ego sum: *Qui ma-
lè agit, odit lucem.* Tu apparere
videbis illicò quinquaginta volu-
mina, quæ centies plus honoris
reddant ipsi, quàm putaveris ab-
laturam te ipsi per fraudes tuas.

Quid profuere tibi, suscitasse
Helvidianos, Jovinianos, Apol-
linaristas, ad impugnandam publi-
cè & privatim puritatem ipsius Vir-
ginalem? quorum aliqui dicebant,
illam non fuisse Virginem ante
partum; alij, quòd non fuerit
Virgo in partu; alij, quòd minùs
adhuc permanerit Virgo post par-
tum suum. Quid evicisti per de-
bilem & infernam hanc velitatio-
nem? nisi quòd illustraveris glo-
riam Virginitatis ipsius, & esse ce-
ris, ut omnes fideles certi ac secu-
ri per decisionem Conciliorum, &
condemnationem Hæresiarcharum,
exclamaverint ubivis fortiori ac
ardentiori voce, quòd ipsa sit Virgo
ante

ante partum, Virgo in partu, & Virgo post partum suum; instat palmæ, quæ magis extollitur, quàm magis deprimatur.

*omnes va-
rii hereti-
corum co-
patus retor-
quebantur
ad ipsorum
confusio-
nem.*

Quid profuit deinceps tibi susci-
tasse, & in campum eduxisse nu-
merosos exercitus Albigenſium ad
resuscitandum hæretes jam con-
demnatas? Infelices hi evomebant
contra puritatem plûs quàm Ange-
licam Sanctissimæ Virginis, blas-
phemias multò magis abominan-
das, quàm evomuerant alij, evul-
gando illas ubivis, illasque defen-
dendo non solum pondere ratio-
num, sed etiam potentia armorum.
Quid profuere tibi hæc omnia, ni-
si quòd præparaverint occasionem
splendidioris triumphi, & adau-
xerint gloriam huic Virgini Virgi-
num? Aspiciunt in ijs pugna pyg-
mæorum contra Herculem, &
contra gigantes. Nonnulli horum
impiorum, devicti robore verbi
divini ipsis annuntiati à sancto Do-
minico (qui fuit flagellum ipso-
rum) se convertebant efflagitan-
tes misericordiam; alij protèrvi
permanentes in suâ malitiâ, per-
cussi anathemate Ecclesiæ, insuper
infirmitate quâdam Medicis inco-
gnitâ & incurabili, miserè interi-
erunt.

*Historia
miraculoſe
Comitis
Montfortij
contra Al-
bigenses.*

Reliqui, qui componebant ma-
gnos exercitus, & obtinebant
campum, depopulantes omnia ve-
lut Furæ infernales, oppugnati,
devicti, exterminati sunt ab unico
solo viro, quem succederat zelus

gloriæ DEI, & honor Sanctissimæ
Matris ipsius. Erat is Simon, Co-
mes Montfortius, cujus memoria
in sempiternâ benedictione erit:
Ipsi erat animus tam generosus, ac
fiducia tam firma in protectione
potentissimæ hujus Regina, ut vi-
sus aliquoties fuerit cum viris quin-
gentis cedere exercitum, nume-
rantem ultra decies millenos hære-
ticos Albigenſes; aliàs cum cohorte
minimâ, triginta nempe suorum
Albigenſes ter millenos agere in-
fugam; & iterum cum viris ter
millenis, inire prælium cum po-
tentissimo Rege Aragonum, qui
magnus defensor erat hæreticorum
Albigenſium, ac illorum tunc mo-
derabatur exercitum, viros com-
plectentem ultra viginti millenos;
ipsum vincere, cedere ipsius co-
pias, ac ipsummet interimere.
Scriptura sacra affirmat nobis, stel-
las cæli olim dispositas in aciem
dimicasse adversus Sitarum: *De
cælo dimicatum est, stella manens. Judic. 5. v.
tes in ordine & cursu suo adversus. 20.
Sitarum pugnaverunt.* Et Historia
de strage Albigenſium observavit,
quòd campus apparuerit ipsis læ-
pius totus oppletus militibus, à
quibus fuerint exterriti, quamvis
Comes nonnisi paucissimos nume-
ravit milites: Sed Regina Angelo-
rum mittebat illorum plures le-
giones è cælo, quorum aspectus
unicus in fugam egebat inimicos.

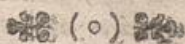
Nonne videtur, solum aspe-
ctum sinistra sortis, quæ percussit

Ultima no-
stra secula
genuerunt
magnam
multitudi-
nem inimi-
corum San-
ctissime
Virginis.

sunt omnes impij, qui oppugnā-
runt ipsam, sufficere debere, ad
incutiendum terrorem cunctis alijs,
iustumque timorem, ne & ipsi in
ejusmodi agantur precipitium?
Et nihilominus dolentes videmus,
ultima nostra tempora ratione quā-
dam adhuc magis esse & impia &
infamia, ob multitudinem inimi-
corum Invincibilis hujus Matris
DEI, quā fuerint precedentia.
Lutherus non abhoruit compara-
re ipsam, imò etiam postponere
infami suæ Concubinae: O cœ-
lum tu id vidisti, tūque id tolerā-
sti aliquando, sed non cessabis ul-
cisci in æternum execrandam hanc
impietatem in barathro inferni.
Ingens quidam aliorum insecto-
rum, parvo unque monstrorum
numerus, quæ eodem fere tem-
pore evolvit in terram infernus,
eodem se nutierunt veneno, ut
illo universum inficerent mun-
dum, si ipsorum potestas par fuis-
set ipsorum malitiæ: Erasmus,
Æcolampadius, Centuriatores, Pe-
trus Pseudo-Martyr, Bucerus,
Brentius, Calvinus, & quingenti
alij, quorum chen! videmus ad-
huc ubivis Discipulos: aliqui diffi-
mulant, & abscondunt, quantum
possunt, alij nimis quā manifestè
se declavant inimicos gloriæ, ser-

vitijs, & devotionis erga Sanctissi-
mam Virginem.

Nōne hic exclamandum omni-
cum zelo, quem impertiat Deus
animabus, viventibus in puritate
fidei, & amplectentibus sensa vera
religionis: *Exurge Domine, &* Psal. 73. v.
judica causam tuam. 21. Expergitur
re aliquando Domine, ne tua dor-
mire dicatur justitia, quæ tanto to-
lerat tempore insolentem nimis
impietatem inimicorum Sanctissi-
mæ Matris tuæ; *Exurge, & cau-
sam illius age, quia est & causa tua,*
cum Filij commoda & Matris sint
ab invicem inseparabilia? Ut quid
aspicis tantis premi persecutioni-
bus devotos ac servos ipsius, quin
offendi te ipsdem ostendas? *Me-* Psal. 88. v.
mor esto opprobrij servorum tuo- 21.
rum. Nōne intueris Domine fi-
delium servorum tuorum oppro-
brium, imò & servorum Sanctissi-
mæ Matris tuæ, qui dum impen-
dere tibi contendunt omnem glo-
riam tibi debitam, tuamque San-
ctissimam honorare Matrem, non
recipiunt ab inimicis tuis & ipsius,
nisi contemptum, contumelias, in-
jurias: Sed fallor, honores exhi-
bentur illis, quando præbetur eis
ocasio parum aliquid pro te,
& pro ipsâ tolerandi.



ARGU.